

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

א) (שבת קמ"ג, ט) [שם
ע"ש"ג, א] [שם ועל ע"ג:
ד) שבת קמ"ג, ט] [מבוא:
קד: ע"ש"ג, ו] [גילה ל"ג:
ו) ודף ע"ג, ט] [ו"ל: ט"ז,
ט] י"ל דר בר הונא,

הטן הסס. במסכת שבת צפרק צמרא: מפירין נדרים בשבת. צעל לאשמו ואז לבנו: ונשאלין. לחסס: שן לאורך השבת. כגון שגדרה מאכילה או מתכשטין: נדרה עם חשיכה. משמע אפי' נדרים שלא לאורך השבת ומסתברא מילתא הוילגו ונדרה בשבת עם חשיכה דלא לאורך השבת נדרה דאי משום עונג

הטן הסס. צפרק מי שהשחין (שבת קמ"ג): מפירין נדרים. צעל לאשמו: ונשאלים. נדרים לחסס: מפירין נדרים בשבת לאורך השבת. הא דקמתי לאורך השבת אכולה ממתניין קאי דאפי' הפרה דוקא לאורך השבת או דלמלא אפי' שלא לאורך השבת דלא קאי אלא אשאלה משום דכיון דלרין חסס או שלשה הדיוטות מיחזי כדניא א"ג שאין שעה עוברת לשאלה: אפי' צורך היום נמי לא יפר דשלא לאורך הוא. דכיון דעם חשיכה נדרה מאי לורך שבת יש בהפרמה אלא ודאי אפי' שלא לאורך מפר לפי שהזמן עובר ודקמתי שאס חשכה ולא הפך שזכר אינו יכול להפך וכדמסקין דפלוגתא דרבנן תנאי תליא: תנאי היא. ולא קשו ממתניין וצריכא דמי רב זוטרי אהדי דפלוגתא דמנאי היא למי"ד כל היום כולו טפי לא מפר אפי' שלא לאורך השבת דכיון שהזמן עובר הקילו להפך שאל לאורך משא"כ בשאלה דאפשר בחול למי"ד מעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. הלכך לעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. להפך נדרים כל היום ומו לא מפירין דהפרת נדרים כל היום ומו לא מפירין נדרים בשבת אפי' שלא לאורך השבת: אפני שבוש להפך אחר השבת: כשאל היה להן פנאי. יושאל עליהן מבעוד יום הוא דקאמר דנשאלין עליהן בשבת: או דלמא אפשר לישאל עליהן מצעוד יום. נמי נשאלין עליהן בשבת: דאזידקין ליה רבנן. שטפלו חכמים כולן להמיר לו בשבת ואפילו בנדרים שהיה לו הפך אחר השבת: יושאל עליהן מצעוד יום: ציחוד מומחה אין להכח נשאלין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן.

נא ר מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו ופירי' מהל' נדרים הל' ו ופירי' מהל' שבת הל' ו סגמ לאון רבא רבנא טושיע א"ח וטושיע י"ד סימן רלז ספיק דג:

נא ר מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו ופירי' מהל' שבת הל' ו סגמ לאון רבא רבנא טושיע א"ח וטושיע י"ד סימן רלז ספיק דג:

הגהות הב"ח
(א) גמ' דשלא לאורך שבת הוא מנאי היא: (ב) רש"י ד"ה נדרה וכו' אלא ודאי מדקמתי דמפר:

מוסף רש"י
מפירין. בעל לאשמו, ונשאלין. לחסס. לנדרים שדן לצורך השבת. כגון שמיר שלא לכול היום (שבת קמ"ג, א) או דלמא אפילו שלא לצורך. דגני הפיה ביום משני מנאי. כגון לאו מיפר האדמא שזכר א"ט מפר אפי' שלא לצורך. דהפרת נדרים כל היום. עד שחשך וכו' לא. ואפילו שמתוך השבת (שם) איבעיא להו. הא דקמתי נשאלין לנדרים שכן לאורך. בשלא היה להם פנאי. אלא מערב שבת קאמר, הא אפילו כשהיה ביום פנאי אשתיקא קאמרת. הא דמתמנאי ומתנאי אמר רב הכי, משום דלא סבירא להו קאן ולאשתיקין קאמרת, או משום דהכניה עין ולאשתיקין קאמרת. דאי אמרה רב שקטילי לי מתנאי, דשפיר אמר (כתובות קט"ז).

תוספות
תנן התם. צ"פ צמרא נדרים (קמ"ג). מפי"ד: נשאלין. בעל לאשמו: ונשאלין. לחסס: איבעיא להו מפי"ד לצורך שבת. אי לאו רבנא רבנא טושיע א"ח וטושיע י"ד סימן רלז ספיק דג:

הטן הסס. במסכת שבת צפרק צמרא: מפירין נדרים בשבת. צעל לאשמו ואז לבנו: ונשאלין. לחסס: שן לאורך השבת. כגון שגדרה מאכילה או מתכשטין: נדרה עם חשיכה. משמע אפי' נדרים שלא לאורך השבת ומסתברא מילתא הוילגו ונדרה בשבת עם חשיכה דלא לאורך השבת נדרה דאי משום עונג אכילה ושתייה כבר אכלה מבעוד יום ואי משום תכשטי שבת נדרה היא שעמא לאו זמן תכשטי הוא דהא משחשיכה רגילים להפשיט תכשטי שבת אלא ודאי צמרה שלא לאורך שבת קמריי וקמתי מפר לה עד שחשך ואי אמרת שלא לאורך השבת אין מפירין בשבת מאי אירוא דקמתי דמשהחשך אין יכול להפך אפי' כי נדרה צמון השבת נמי אין יכול להפך שזה אינו לאורך השבת אלא (ב) מדקמתי דמפר לה עד שחשך שמע מינה דמפירין אפי' שלא לאורך השבת וקשיא לרב דימי דאמר אין מפירין אלא לצורך השבת: למ"ד כל היום אין טפי לא. הלכך אפי' שלא לאורך השבת מפר שאס אינו מפר עכשיו בשבת שזכר אין יכול להפך: למ"ד מעט לעט קסבר שלא לאורך השבת אין מפירין. כשנדרה בשבת מפני שיכול להפך אחר השבת: כשאל היה להן פנאי. יושאל עליהן מבעוד יום הוא דקאמר דנשאלין עליהן בשבת: או דלמא אפשר לישאל עליהן מצעוד יום. נמי נשאלין עליהן בשבת: דאזידקין ליה רבנן. שטפלו חכמים כולן להמיר לו בשבת ואפילו בנדרים שהיה לו הפך אחר השבת: יושאל עליהן מצעוד יום: ציחוד מומחה אין להכח נשאלין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן.

הטן הסס. צפרק מי שהשחין (שבת קמ"ג): מפירין נדרים. צעל לאשמו: ונשאלים. נדרים לחסס: מפירין נדרים בשבת לאורך השבת. הא דקמתי לאורך השבת אכולה ממתניין קאי דאפי' הפרה דוקא לאורך השבת או דלמלא אפי' שלא לאורך השבת דלא קאי אלא אשאלה משום דכיון דלרין חסס או שלשה הדיוטות מיחזי כדניא א"ג שאין שעה עוברת לשאלה: אפי' צורך היום נמי לא יפר דשלא לאורך הוא. דכיון דעם חשיכה נדרה מאי לורך שבת יש בהפרמה אלא ודאי אפי' שלא לאורך מפר לפי שהזמן עובר ודקמתי שאס חשכה ולא הפך שזכר אינו יכול להפך וכדמסקין דפלוגתא דרבנן תנאי תליא: תנאי היא. ולא קשו ממתניין וצריכא דמי רב זוטרי אהדי דפלוגתא דמנאי היא למי"ד כל היום כולו טפי לא מפר אפי' שלא לאורך השבת דכיון שהזמן עובר הקילו להפך שאל לאורך משא"כ בשאלה דאפשר בחול למי"ד מעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. הלכך לעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. להפך נדרים כל היום ומו לא מפירין דהפרת נדרים כל היום ומו לא מפירין נדרים בשבת אפי' שלא לאורך השבת: אפני שבוש להפך אחר השבת: כשאל היה להן פנאי. יושאל עליהן מבעוד יום הוא דקאמר דנשאלין עליהן בשבת: או דלמא אפשר לישאל עליהן מצעוד יום. נמי נשאלין עליהן בשבת: דאזידקין ליה רבנן. שטפלו חכמים כולן להמיר לו בשבת ואפילו בנדרים שהיה לו הפך אחר השבת: יושאל עליהן מצעוד יום: ציחוד מומחה אין להכח נשאלין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן.

נא ר מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו ופירי' מהל' נדרים הל' ו ופירי' מהל' שבת הל' ו סגמ לאון רבא רבנא טושיע א"ח וטושיע י"ד סימן רלז ספיק דג:

הטן הסס. צפרק מי שהשחין (שבת קמ"ג): מפירין נדרים. צעל לאשמו: ונשאלים. נדרים לחסס: מפירין נדרים בשבת לאורך השבת. הא דקמתי לאורך השבת אכולה ממתניין קאי דאפי' הפרה דוקא לאורך השבת או דלמלא אפי' שלא לאורך השבת דלא קאי אלא אשאלה משום דכיון דלרין חסס או שלשה הדיוטות מיחזי כדניא א"ג שאין שעה עוברת לשאלה: אפי' צורך היום נמי לא יפר דשלא לאורך הוא. דכיון דעם חשיכה נדרה מאי לורך שבת יש בהפרמה אלא ודאי אפי' שלא לאורך מפר לפי שהזמן עובר ודקמתי שאס חשכה ולא הפך שזכר אינו יכול להפך וכדמסקין דפלוגתא דרבנן תנאי תליא: תנאי היא. ולא קשו ממתניין וצריכא דמי רב זוטרי אהדי דפלוגתא דמנאי היא למי"ד כל היום כולו טפי לא מפר אפי' שלא לאורך השבת דכיון שהזמן עובר הקילו להפך שאל לאורך משא"כ בשאלה דאפשר בחול למי"ד מעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. הלכך לעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. להפך נדרים כל היום ומו לא מפירין דהפרת נדרים כל היום ומו לא מפירין נדרים בשבת אפי' שלא לאורך השבת: אפני שבוש להפך אחר השבת: כשאל היה להן פנאי. יושאל עליהן מבעוד יום הוא דקאמר דנשאלין עליהן בשבת: או דלמא אפשר לישאל עליהן מצעוד יום. נמי נשאלין עליהן בשבת: דאזידקין ליה רבנן. שטפלו חכמים כולן להמיר לו בשבת ואפילו בנדרים שהיה לו הפך אחר השבת: יושאל עליהן מצעוד יום: ציחוד מומחה אין להכח נשאלין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן.

הטן הסס. צפרק מי שהשחין (שבת קמ"ג): מפירין נדרים. צעל לאשמו: ונשאלים. נדרים לחסס: מפירין נדרים בשבת לאורך השבת. הא דקמתי לאורך השבת אכולה ממתניין קאי דאפי' הפרה דוקא לאורך השבת או דלמלא אפי' שלא לאורך השבת דלא קאי אלא אשאלה משום דכיון דלרין חסס או שלשה הדיוטות מיחזי כדניא א"ג שאין שעה עוברת לשאלה: אפי' צורך היום נמי לא יפר דשלא לאורך הוא. דכיון דעם חשיכה נדרה מאי לורך שבת יש בהפרמה אלא ודאי אפי' שלא לאורך מפר לפי שהזמן עובר ודקמתי שאס חשכה ולא הפך שזכר אינו יכול להפך וכדמסקין דפלוגתא דרבנן תנאי תליא: תנאי היא. ולא קשו ממתניין וצריכא דמי רב זוטרי אהדי דפלוגתא דמנאי היא למי"ד כל היום כולו טפי לא מפר אפי' שלא לאורך השבת דכיון שהזמן עובר הקילו להפך שאל לאורך משא"כ בשאלה דאפשר בחול למי"ד מעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. הלכך לעת לעת לאורך השבת אין שלא לאורך השבת לא כיון דאפשר בחול. להפך נדרים כל היום ומו לא מפירין דהפרת נדרים כל היום ומו לא מפירין נדרים בשבת אפי' שלא לאורך השבת: אפני שבוש להפך אחר השבת: כשאל היה להן פנאי. יושאל עליהן מבעוד יום הוא דקאמר דנשאלין עליהן בשבת: או דלמא אפשר לישאל עליהן מצעוד יום. נמי נשאלין עליהן בשבת: דאזידקין ליה רבנן. שטפלו חכמים כולן להמיר לו בשבת ואפילו בנדרים שהיה לו הפך אחר השבת: יושאל עליהן מצעוד יום: ציחוד מומחה אין להכח נשאלין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן.

פירוש הר"ש
תנן התם מפירין נדרים בשבת ב"י. משנה ב"י. נשאלין. לחסס: שן לאורך השבת. כגון שגדרה מאכילה או מתכשטין: נדרה עם חשיכה. משמע אפי' נדרים שלא לאורך השבת ומסתברא מילתא הוילגו ונדרה בשבת עם חשיכה דלא לאורך השבת נדרה דאי משום עונג אכילה ושתייה כבר אכלה מבעוד יום ואי משום תכשטי שבת נדרה היא שעמא לאו זמן תכשטי הוא דהא משחשיכה רגילים להפשיט תכשטי שבת אלא ודאי צמרה שלא לאורך שבת קמריי וקמתי מפר לה עד שחשך ואי אמרת שלא לאורך השבת אין מפירין בשבת מאי אירוא דקמתי דמשהחשך אין יכול להפך אפי' כי נדרה צמון השבת נמי אין יכול להפך שזה אינו לאורך השבת אלא (ב) מדקמתי דמפר לה עד שחשך שמע מינה דמפירין אפי' שלא לאורך השבת וקשיא לרב דימי דאמר אין מפירין אלא לצורך השבת: למ"ד כל היום אין טפי לא. הלכך אפי' שלא לאורך השבת מפר שאס אינו מפר עכשיו בשבת שזכר אין יכול להפך: למ"ד מעט לעט קסבר שלא לאורך השבת אין מפירין. כשנדרה בשבת מפני שיכול להפך אחר השבת: כשאל היה להן פנאי. יושאל עליהן מבעוד יום הוא דקאמר דנשאלין עליהן בשבת: או דלמא אפשר לישאל עליהן מצעוד יום. נמי נשאלין עליהן בשבת: דאזידקין ליה רבנן. שטפלו חכמים כולן להמיר לו בשבת ואפילו בנדרים שהיה לו הפך אחר השבת: יושאל עליהן מצעוד יום: ציחוד מומחה אין להכח נשאלין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן. דאזידקין ליה רבנן.

לא יומתו על פי אבות: ואפי' לילה, ודין פסו' בלילה, דכמי (נדרים כ"ג) ציום הנחילו, אורח היכרס יונא: והיא מתני' מיפר (לילין) שבת, ומאי קמ"ל: א' רב הכי, אמרת דבר זה משום של רב: א"ל אשתיקין או אשתיקין קאמרת. הא דמתמנאי ומתנאי אפי' רב הכי, משו' דלא ס"ל ולאשתיקין קאמרת, או לאשתיקין קאמרת משו' דכדי עין וז' אמר רב משקטי לי חמרא דשפירי חמרי, כן פירש"י ז"ל פ' הטישא (בבבא קמ"ד: ד"ה אשתיקין). והר"י אלוטור לא פי' כן, וגרסי' א"ל אשתיקין, כלומר כשוכרין דבר זה שקור רב ולא אמרה כפי' אשתיקין אמרת, כלו' רב לא קבלה, או ששקין, שכן משו' דקבל, ת"ש דרב אזידקין והכי יומתו בלילה, אלמא רב קבלה: